

melse. Den højtærede Landbrugsminister ved slet ikke i dette Øjeblik, om Jorden er til at købe til rimelig Pris. Jeg kan i alt Fald oplyse, at da jeg var ude for at se at finde Fixpunkter for, hvorledes Handelen har været i 1917 og 1918, erfarede jeg, at Prisen var fra 500 Kr. til 1 000—1 100 Kr. pr. Td. Land. Det er, hvis man køber Jord i samlet Brug, vistnok ikke umuligt at købe til en rimelig Pris. Derfor forekommer det mig lidt forhastet, naar Ministeren siger, at Forslaget er værdiløst, da ingen ved, om man ikke kan købe Jord til den rimelige Pris, som er foreslaaet. Jeg vil gerne føje min Anbefaling til mit Partis Ordførers om at stemme for vort Ændringsforslag, for at man kan faa begyndt gennem Lovforslaget at hjælpe alle dem, man tilsigter at hjælpe.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem har ganske Uret, naar han tror, at man for Tiden i et Omfang, som betyder noget, kan købe Jord i det frie Marked. I samme Omfang, som man fra Statens Side anstrenger sig for at gøre det, i samme Omfang umuliggør man at købe Jord til rimelige Priser. Det vil jeg gerne understrege, fordi det er Kærnen i Sagen. Dernæst vil jeg sige, at 100 Millioner Kr. til Opkøb af Jord i det frie Marked til rimelige Priser er slet ikke en urimelig Sum, men en lille Sum, dersom man skal gennemføre en Reform, hvis sociale Virkninger kan mærkes, saadan at den kan dreje Udviklingen ind i den rigtige Retning, kan skaffe selvstændige Erhverv til saa mange som muligt. Hvis man ikke vil give en Ekspropriationsbestemmelse som Sikkerhed for Statsmagten til at erhverve Jordarealer til rimelige Vilkaar, tror jeg, at det praktiske Liv nok skal vise, at Lovforslaget er forfejlet.

Martin Hansen: Her er overhovedet slet ikke Tale om at kaste hverken 100 eller 200 Mill. Kr. ind paa Markedet. Jeg ved slet ikke, hvorfor man griber dette Tal. Hvis Lovforslaget vedtages som af os anbefalet, ned sættes der et Nævn, der holder Øje med, hvor Landejendomme er til at faa til Købs for rimelige Priser. Dette Nævn gør Indstilling til Landbrugsministeren, der sammen med Finansministeren bestemmer, hvorvidt det er rimelige Priser. Hvis det er urimelige Priser, køber man ikke, men hvis det er rimelige Priser, betyder Købet jo ikke, at Jorden sættes op i Pris. Derfor forstaaer jeg slet ikke den Tale om de 100 Millio-

ner, der skal gøre Jorden dyr. Det er noget, man herinde bestemmer, om man overhovedet vil købe denne Jord og anser Prisen for rimelig.

N. Frederiksen: Lovforslaget har netop det Indhold, at hvis der kommer Jord frem til rimelige Priser — og ved rimelige Priser forstaaer man den Jordpris, der fastsættes af de offentlige Myndigheder, den, som man mener er Udtrykket for den virkelig nøgterne Jordpris, uden Spekulationspris —, tages den ind til Statens Arealer i det Omfang, som det er ønskeligt, og i det Omfang, hvori den udbydes. Naar Lovforslaget er bygget over dette, forekommer det mig, at der heller ikke kan være noget at risikere ved allerede nu at bestemme, at hvis man ad den Vej ingen Vegne kommer, og hvis de Virkninger i Omsætningen fremstaar, som jeg har nævnt, da bemyndiges Staten til at erhverve Jord paa rimelige Vilkaar — med den Ret, som den Trang, der er til Stede i Øjeblikket, giver Samfundet. Derfor kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem mener, at det er urimeligt at anvende 100 Mill. Kr. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at naar der ved Hjælp af de Arealer, som Staten raader over og eventuelt kan komme til at raade over fra Len og Stamhuse, i Løbet af 16 Aar kun kan oprettes 5 000 Brug, da er det ganske nødvendigt, at man henvender sin Opmærksomhed paa Erhvervelse af Jord ikke blot ved Køb, men ogsaa ved Ekspropriation. Og derfor mener jeg, at det er nødvendigt, at Ekspropriationsbestemmelsen medtages allerede nu.

Martin Hansen: Jeg vil nødig have, at Udtalelsen om de 100 eller 200 Mill. Kr. skal misforstaaes. Jeg udtalte mig ikke om, hvorvidt Staten bruger 100 Millioner eller 200 Millioner til at skaffe Jord for. Jeg protesterede imod det, som det ærede Medlem havde sagt, at naar man kastede disse Millioner ud paa Markedet, saa fordyrede man Jorden. Det gjorde man ikke, sagde jeg, thi man købte, hvis Jorden var til at faa til rimelig Pris, som der er forudsat i Lovforslaget, og saa tog man Bestemmelse om, hvor langt Statens finansielle Evne rækker til at fremskaffe Jord til dette Formaal. Dette er noget andet end det, det ærede Medlem vil lægge i min Tale. Jeg har ikke udtalt mig om, hvorvidt man skal bruge saa eller saa mange Penge til at fremskaffe Jord, men blot talt om dette, at man fra